

Europe's spies are learning to trust each other - thanks to Trump

Doubts over transatlantic intelligence-sharing is bringing European intelligence agencies closer together.

Европейските шпиони се учат да си доверяват един на друг - благодарение на Тръмп

Съмненията относно трансатлантическото споделяне на разузнавателна информация сближават европейските разузнавателни агенции.

OCTOBER 22, 2025 4:20 AM CET - BY [ANTOANETA ROUSSE](#)

The push for deeper intelligence cooperation accelerated sharply after the Trump administration abruptly halted the sharing of battlefield intelligence with Kyiv last March. | Pool Photo by Aaron Schwartz via EPA

BRUSSELS — Intelligence agencies across Europe are burying decades of distrust and starting to build a shared intelligence operation to counter Russian aggression — a move accelerated by the new American capriciousness in supporting its traditional allies.

In the past year, many national capitals have embedded intelligence officials in their Brussels representation offices. The European Union's in-house intelligence unit has started briefing top-level officials. And the bloc is toying with [the idea to build up stronger, CIA-style powers](#) — long considered unthinkable.

The push for deeper intelligence cooperation accelerated sharply after the Trump administration abruptly halted the sharing of battlefield intelligence with Kyiv last March.

Donald Trump "deserves a Nobel Peace Prize for bringing the services of Europe together," said one Western intelligence official, who was

БРЮКСЕЛ — Разузнавателните агенции в цяла Европа погребват десетилетия недоверие и започват да изграждат съвместна разузнавателна операция за противодействие на руската агресия — ход, ускорен от новата американска капризност в подкрепата на традиционните си съюзници.

През последната година много национални столици назначиха служители на разузнаването в своите представителства в Брюксел. Вътрешното разузнавателно звено на Европейския съюз започна да инструктира високопоставени служители. А блокът обмисля идеята да изгради по-силни сили, подобни на тези на ЦРУ — дълго време смятани за немислими.

Натискът за по-задълбочено сътрудничество в разузнаването се ускори рязко, след като администрацията на Тръмп внезапно прекрати споделянето на бойна разузнавателна информация с Киев през март миналата година.

Доналд Тръмп „заслужава Нобелова награда за мир за обединяването на службите на Европа“, каза служител на западно разузнаване, на когото

granted anonymity to disclose details of how they cooperated with American counterparts.

POLITICO spoke with seven intelligence and security officials who described how the rupture in transatlantic trust is driving Europe's spy agencies to move faster — and closer — than ever before.

It's all part of a bigger reconsideration of practices. European intelligence services have also started reviewing more closely how they share information with U.S. counterparts. The Dutch military and civil intelligence services told [local paper De Volkskrant](#) on Saturday they'd stopped sharing certain information with their U.S. counterparts, citing political interference and human rights concerns.

[Officials fear that transatlantic forums, including the defense alliance NATO, will become less reliable](#) platforms to share intelligence. "There is a sense that there could be less commitment on the part of the United States in the months to come in sharing the intelligence they have — both inside NATO and at large," said Antonio Missiroli, the former Assistant-Secretary General for Emerging Security Challenges at NATO.

Security services are still overcoming decades-old trust issues. [New revelations](#) that Hungarian intelligence officials disguised as diplomats tried to infiltrate the EU institutions show how governments within the EU still keep close watch over each other.

To cope with the distrust, some leading spy agencies are pushing to set up groups of trusted countries instead of running things through Brussels.

Club de Berne

Unlike tight-knit spy alliances like the Five Eyes, European Union member countries have long struggled to forge strong partnerships on

беше предоставена анонимност, за да разкрие подробности за това как са си сътрудничили с американските си колеги.

POLITICO разговаря със седем служители на разузнаването и сигурността, които описаха как разрывът в трансатлантическото доверие кара европейските шпионски агенции да действат по-бързо – и по-близо – от всякога.

Всичко това е част от по-голямо преосмисляне на практиките. Европейските разузнавателни служби също започнаха по-внимателно да преразглеждат начина, по който споделят информация с американските си колеги. Холандските военни и граждански разузнавателни служби заявиха пред местния вестник De Volkskrant в събота, че са спрели да споделят определена информация с американските си колеги, позовавайки се на политическа намеса и опасения за правата на човека.

Длъжностните лица се опасават, че трансатлантическите форуми, включително отбранителния алианс НАТО, ще станат по-малко надеждни платформи за споделяне на разузнавателна информация. „Има усещане, че през следващите месеци може да има по-малък ангажимент от страна на Съединените щати при споделянето на разузнавателна информация, с която разполагат – както в рамките на НАТО, така и като цяло“, каза Антонио Мисироли, бившият помощник-генерален секретар по нововъзникващите предизвикателства пред сигурността в НАТО.

Службите за сигурност все още преодоляват десетилетни проблеми с доверието. Нови разкрития, че унгарски служители на разузнаването, преоблечени като дипломати, са се опитали да проникнат в институциите на ЕС, показват как правителствата в ЕС все още се следят отблизо едно друго.

За да се справят с недоверието, някои водещи разузнавателни агенции настояват да създадат групи от доверени държави, вместо да управляват нещата през Брюксел.

Бернски клуб

За разлика от сплотените шпионски съюзи като „Петте очи“, страните членки на Европейския съюз отдавна се борят да изградят силни

intelligence sharing. National security remains firmly in the hands of national capitals, with Brussels playing only a coordinating role.

One way European services have communicated traditionally is through a secretive network known as the Club de Berne, created nearly 50 years ago in the Swiss city it is named after. The club has no headquarters, no secretariat and meets only twice a year.

In recent years, the group has coordinated its meetings to roughly align with the rotating presidency of the Council of the European Union. But the Club is hardly a mirror image of the EU. Malta has never joined, Bulgaria only recently signed on, and Austria was suspended for a time over concerns it was too soft on Moscow before being readmitted in 2022. Non-EU countries such as Switzerland, Norway and the U.K. are also members.

партньорства за споделяне на разузнавателна информация. Националната сигурност остава здраво в ръцете на националните столици, като Брюксел играе само координираща роля.

Един от начините, по които европейските служби традиционно общуват, е чрез секретна мрежа, известна като Бернски клуб, създадена преди близо 50 години в швейцарския град, на който е кръстен. Клубът няма седалище, няма секретариат и се среща само два пъти годишно.

През последните години групата координира срещите си, за да се съобрази приблизително с ротационното председателство на Съвета на Европейския съюз. Но Клубът едва ли е огледален образ на ЕС. Малта никога не се е присъединявала, България се регистрира едва наскоро, а Австрия беше отстранена за известно време поради опасения, че е твърде мека към Москва, преди да бъде приета отново през 2022 г. Държави извън ЕС, като Швейцария, Норвегия и Обединеното кралство, също са членове.

Donald Trump "deserves a Nobel Peace Prize for bringing the services of Europe together," said one Western intelligence official, who was granted anonymity to disclose details of how they cooperated with American counterparts. | Anna Moneymaker/Getty Images

"Club de Berne is an information sharing architecture a bit like Europol. It's designed to share a certain kind of information for a particular function," said Philip Davies, director of the Brunel Centre for Intelligence and Security Studies in London. "But it's fairly bounded and the information that's being shared is potentially quite anodyne because you're not plugging into secure systems and [there are] national caveats."

Major European Union intelligence players — France, the Netherlands, Germany, and until 2019, the U.K. — saw little value in sharing

„Бернския клуб“ е архитектура за споделяне на информация, подобна на Европол. Проектирана е да споделя определен вид информация за конкретна функция“, каза Филип Дейвис, директор на Центъра за разузнавателни и сигурностни изследвания „Брунел“ в Лондон. „Но тя е доста ограничена и информацията, която се споделя, е потенциално доста безобидна, защото не се свързвате със защитени системи и [има] национални ограничения.“

Основните играчи в разузнаването на Европейския съюз – Франция, Холандия, Германия и до 2019 г. Обединеното кралство – не виждаха голяма полза от споделянето на чувствителна информация с всички

sensitive information with all EU countries, fearing it could fall into the wrong hands.

Eastern European services, like Bulgaria's, were believed to be filled with Russian moles, said Missiroli. One Bulgarian security official argued that was no longer the case, with the old guard largely retired.

But while it offered some mode of collaboration, the Club de Berne also left Brussels' EU-level officials largely in the dark. "The problem with talking about European intelligence sharing is that European intelligence sharing is not the same thing as EU intelligence sharing," said Davies.

Calling on the EU

Recent geopolitical shifts have forced the European Union to rethink its approach. Former Finnish President Sauli Niinistö called last year for the EU to create a [CIA-style agency](#), coordinated from Brussels, in a landmark preparedness report at the request of Commission President Ursula von der Leyen.

Niinistö laid out the idea of a "fully fledged intelligence cooperation service at the EU level that can serve both the strategic and operational needs," while adding that "an anti-sabotage network" is needed to protect infrastructure.

If there is such a thing as a collective EU intelligence agency, the European Union's in-house Intelligence and Situation Centre (INTCEN) at the European External Action Service (EEAS) is the closest to it. The center conducts analysis based on the voluntary contributions by EU countries. Spies from national agencies do secondments at the center, which helps building up ties with national intelligence.

Croatian intelligence chief Daniel Markić took over the helm of INTCEN in September 2024 on a mission to beef up information-sharing

страни от ЕС, опасявайки се, че тя може да попадне в грешни ръце.

Смяташе се, че източноевропейските служби, като българските, са пълни с руски къртици, каза Мисироли. Един български служител по сигурността твърди, че това вече не е така, тъй като старата гвардия до голяма степен е пенсионирана.

Но макар че предлагаше някакъв начин за сътрудничество, Бернският клуб също така остави служителите на ЕС в Брюксел до голяма степен в неведение. „Проблемът с разговорите за споделяне на разузнавателна информация в Европа е, че споделянето на разузнавателна информация в Европа не е същото като споделянето на разузнавателна информация в ЕС“, каза Дейвис.

Призив към ЕС

Последните геополитически промени принудиха Европейския съюз да преосмисли подхода си. Бившият финландски президент Саули Нийнистьо призова миналата година ЕС да създаде агенция по подобие на ЦРУ, координирана от Брюксел, в забележителен доклад за готовност по искане на председателя на Комисията Урсула фон дер Лайен.

Нийнистьо изложи идеята за „пълноценна служба за сътрудничество в областта на разузнаването на ниво ЕС, която може да обслужва както стратегическите, така и оперативните нужди“, като добави, че е необходима „мрежа за борба с саботажа“, за да се защити инфраструктурата.

Ако съществува такова нещо като колективна разузнавателна агенция на ЕС, вътрешният Център за разузнаване и ситуации на Европейския съюз (INTCEN) към Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) е най-близо до него. Центърът извършва анализи въз основа на доброволните вноски на страните от ЕС. Шпиони от националните агенции са командировани в центъра, което помага за изграждането на връзки с националното разузнаване.

Ръководителят на хърватското разузнаване Даниел Маркич пое ръководството на INTCEN през септември 2024 г. с мисия да засили обмена на

with the agency and get direct intelligence to EU leaders like von der Leyen and foreign policy chief Kaja Kallas.

Together with its military counterpart — the EU Military Staff Intelligence Directorate — the two services form the Single Intelligence Analysis Capacity (SIAC), which produces shared intelligence assessments for EU decision-makers. In April, SIAC held its annual meeting in Brussels, this time drawing [top officials of the European agencies](#) to attend, along with Kallas.

Spy chiefs at that meeting underlined a growing push for Europe to build its own independent intelligence capabilities. But some also worried that overemphasizing the need for autonomy could further weaken ties with the U.S., creating the very gaps Europe is trying to avoid.

Trust issues

Slowly but surely, Brussels is building up its own intelligence community. For instance, intelligence liaison officers now exist in most permanent representations of EU member countries in Brussels.

The Belgian Security Services (VSSE), which are officially tasked with overseeing spying activities around the EU institutions in Brussels, have also briefed members of the European Parliament on tactics used to coerce lawmakers into foreign espionage.

Still, one European intelligence source told POLITICO that while cooperation between EU countries was now “at its best in modern history,” agencies still work first and foremost for their own national governments.

That is a key stumbling block. According to Robert Gorelick, the retired head of mission of the U.S. CIA in Italy, “The reason that an EU-wide intelligence service couldn’t exist is that there is too much variety in how national agencies work.” What’s worse, he added:

информация с агенцията и да предостави директна разузнавателна информация на лидери на ЕС като фон дер Лайен и ръководителя на външната политика Кая Калас.

Заедно с военния си колега - Дирекцията за военно разузнаване на ЕС - двете служби формират Единния капацитет за анализ на разузнаването (SIAC), който изготвя споделени разузнавателни оценки за вземащите решения в ЕС. През април SIAC проведе годишната си среща в Брюксел, като този път привлече висши служители на европейските агенции, както и Калас.

На тази среща ръководителите на разузнаването подчертаха нарастващия стремеж Европа да изгради свои собствени независими разузнавателни способности. Някои обаче се опасяваха, че прекомерното наблягане на необходимостта от автономност може допълнително да отслаби връзките със САЩ, създавайки същите пропуски, които Европа се опитва да избегне.

Въпроси на доверието

Бавно, но сигурно Брюксел изгражда собствена разузнавателна общност. Например, служители за връзка с разузнаването вече съществуват в повечето постоянни представителства на страните членки на ЕС в Брюксел.

Белгийските служби за сигурност (VSSE), които официално са натоварени със задачата да наблюдават шпионската дейност около институциите на ЕС в Брюксел, също така информираха членовете на Европейския парламент за тактиките, използвани за принуждаване на законодатели към чуждестранен шпионаж.

Въпреки това, един европейски разузнавателен източник заяви пред POLITICO, че макар сътрудничеството между страните от ЕС да е „в най-добрата си форма в съвременната история“, агенциите все още работят преди всичко за собствените си национални правителства.

Това е ключов препъни камък. Според Робърт Горелик, пенсионираният ръководител на мисията на ЦРУ на САЩ в Италия, „Причината, поради която не може да съществува разузнавателна служба в целия ЕС, е, че има твърде голямо разнообразие в начина, по който работят

“There are too many countries — 27 — for there to be such trust in sharing.”

Some countries have leaned toward setting up smaller ad hoc groups. After the U.S. paused its intelligence sharing with Ukraine in March, a Coalition of the Willing led by France and the United Kingdom met in Paris and agreed to expand Kyiv's access to European-operated intelligence, surveillance technology and satellite data.

The Netherlands is looking at beefing up cooperation with other European services, like the United Kingdom, Poland, France, Germany and the Nordics — including sharing raw data. “That has been scaled up enormously,” Erik Akerboom, the head of the Dutch civil intelligence service, told De Volkskrant.

Yet there is still a long way to go to build enough trust between 27 EU members with differing national priorities. In October, [it was revealed](#) that Hungarian intelligence officials disguised as diplomats tried to infiltrate EU institutions while Olivér Várhelyi (now a European commissioner) was Hungary's ambassador to the bloc, and place Orbán cronies in key positions.

Niinistö, who wrote the EU's preparedness report last year, told POLITICO in an interview this month that a full-fledged EU intelligence agency was still “a question of the future.”

He added: “It comes to the word trust when we talk about preparedness, because without trusting we can't cooperate very much.”

националните агенции“. Нещо повече, той добави: „Има твърде много държави – 27 – за да има такова доверие в споделянето.“

Някои държави са склонни да създават по-малки ad hoc групи. След като САЩ спряха споделянето на разузнавателна информация с Украйна през март, Коалиция на желаещите, водена от Франция и Обединеното кралство, се срещна в Париж и се съгласи да разшири достъпа на Киев до управлявани от Европа разузнавателни данни, технологии за наблюдение и сателитни данни.

Нидерландия обмисля засилване на сътрудничеството с други европейски служби, като Обединеното кралство, Полша, Франция, Германия и скандинавските страни, включително споделяне на сурови данни. „Това се увеличи значително“, каза пред De Volkskrant Ерик Акербум, ръководителят на нидерландската служба за гражданско разузнаване.

И все пак, все още има дълъг път, за да се изгради достатъчно доверие между 27-те членове на ЕС с различни национални приоритети. През октомври беше разкрито, че унгарски служители на разузнаването, преоблечени като дипломати, са се опитали да проникнат в институциите на ЕС, докато Оливер Вархейи (сега европейски комисар) е бил посланик на Унгария в блока, и да поставят приближени на Орбан на ключови позиции.

Нийнистъ, който написа доклада за готовността на ЕС миналата година, каза в интервю за POLITICO този месец, че пълноценна разузнавателна агенция на ЕС все още е „въпрос на бъдещето“.

Той добави: „Става думата доверие, когато говорим за готовност, защото без доверие не можем да си сътрудничим много.“